

Secció I. Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

4518

Llei 6/2016, de 22 d'abril, de derogació de la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat

LA PRESIDENTA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent:

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat, té per objecte la configuració del marc jurídic d'actuació de la comunitat, en l'àmbit de la protecció i l'atenció social a la maternitat, que comprèn el disseny de mesures i actuacions dirigides a garantir i protegir el dret de la dona embarassada a ser mare, especialment el de les dones que es trobin en situació de desemparament o risc social, propiciant l'establiment dels mitjans necessaris de caràcter social, jurídic, educatiu, sanitari o assistencial que permetin aconseguir aquesta finalitat.

La Llei Orgànica 2/2010, de 3 de març, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, en el preàmbul reconeix que la decisió de tenir fills i de quan tenir-los constitueix un dels assumptes més íntims i personals que les persones afronten al llarg de les seves vides, que integra un àmbit essencial de l'autodeterminació individual. Els poders públics estan obligats a no interferir en aquest tipus de decisions, però, també, han d'establir les condicions perquè s'adoptin de manera lliure i responsable, posant a l'abast dels que ho necessitin serveis d'atenció sanitària, assessorament o informació. Així mateix, la Llei Orgànica 2/2010 reconeix el dret a la maternitat lliurement decidida, que implica, entre altres coses, que les dones puguin prendre la decisió inicial sobre el seu embaràs i que aquesta decisió, conscient i responsable, sigui respectada. Amb aquesta finalitat, s'ha considerat raonable, d'acord amb les indicacions de les persones expertes i l'anàlisi del dret comparat, deixar un termini de catorze setmanes en el qual es garanteix a les dones la possibilitat de prendre una decisió lliure i informada sobre la interrupció de l'embaràs, sense interferència de tercers, cosa que la sentència del Tribunal Constitucional núm. 53/1985 denomina autodeterminació conscient. La intervenció determinant d'un tercer en la formació de la voluntat de la dona gestant no ofereix més garantia per al fetus i, a la vegada, limita innecessàriament la personalitat de la dona, valor emparat en l'article 10.1 de la Constitució.

En aquest sentit, la Llei Orgànica 2/2010, en el capítol I del títol II, que té caràcter orgànic d'acord amb la disposició final tercera, estableix en l'article 14 que, per a la interrupció de l'embaràs a petició de la dona, un dels requisits és que s'hagi informat la dona embarassada sobre els drets, les prestacions i les ajudes públiques de suport a la maternitat, en els termes que estableixen els apartats 2 i 4 de l'article 17. Així, es diferencien dos supòsits. D'una banda, quan s'ha optat per la interrupció, la informació sobre les ajudes públiques disponibles per a les dones embarassades i la cobertura sanitària durant l'embaràs i el part, entre d'altres, es facilita en un sobre tancat i, per tant, no es tracta d'una informació personalitzada, que només es dona amb aquest caràcter si la dona ho sol·licita, d'acord amb l'apartat 5 de l'article 17 de la Llei Orgànica 2/2010, precisament per crear un àmbit lliure de pressions en la presa de la decisió, d'acord amb la Plataforma d'Acció de Pequín, acordada en la IV Conferència Mundial de les Nacions Unides sobre la Dona, de 1995, i a diferència de l'article 7 de la Llei 9/2014, que estableix que la informació ha de ser personalitzada, sens perjudici de lliurar, a més, la documentació corresponent. L'altre supòsit, previst en l'apartat 4 de l'article 17 de la Llei Orgànica 2/2010, és amb caràcter previ a la prestació del consentiment, en què aquesta informació sobre els drets, les prestacions i les ajudes públiques de suport a la maternitat s'ha de donar juntament i específicament amb la informació sobre les conseqüències mèdiques, psicològiques i socials de la prossecució de l'embaràs o de la interrupció, i en els termes dels articles 4 i 10 de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, de manera que aquesta informació l'han de garantir i prestar els facultatius responsables.

Així, la llei autonòmica és innecessària, atès que la Llei Orgànica 2/2010 ja preveu que la informació a què es refereix l'article 7 de la Llei 9/2014 sigui facilitada pels metges responsables dels centres sanitaris, i la intervenció d'entitats privades sense ànim de lucre en aquest procés d'informació no garanteix que estigui lliure de prejudicis. D'acord amb la Resolució del Parlament de la Unió Europea 2001/2128

(INI) sobre salut sexual i reproductiva i els drets associats, que conté un conjunt de recomanacions als governs dels estats membres en matèria d'anticoncepció, embarassos no desitjats i educació afectivosexual, aquesta informació ha de ser confidencial i ha d'estar exempta de judicis de valor. Per això, es considera oportú derogar la llei autonòmica.

Així mateix, cal recordar que, d'acord amb l'article 3 de la Llei 5/2000, de 20 d'abril, de l'Institut Balear de la Dona, aquest òrgan té com a funció impulsar les mesures de coordinació necessàries entre els programes d'actuació que incideixin en la situació de la dona, desenvolupats pels diversos poders públics de la comunitat autònoma. D'altra banda, l'article 3 de la Llei 12/2006, de 20 de setembre, per a la dona, estableix el dret a la maternitat, que es considera un bé insubstituïble, i precisa que totes les càrregues i les cures que suposen la gravidesa, el part, la criança i la socialització de les filles i dels fills han de rebre ajudes directes de les institucions públiques de les Illes Balears, a fi de no constituir discriminació onerosa per a les dones. D'acord amb la disposició transitòria única de la Llei 12/2006, mentre no s'hagin engegat els organismes i les mesures que preveu aquesta llei, l'Institut Balear de la Dona ha de vetllar pel compliment del que disposa. Així, correspon a l'Institut coordinar i facilitar als centres sanitaris la informació sobre els drets, les prestacions i les ajudes públiques de suport a la maternitat, sense que sigui necessària la creació d'una xarxa paral·lela.

Article únic

Derogació

Es deroga la Llei 9/2014, de 29 de setembre, per la qual s'estableix i regula la protecció a la maternitat.

Disposició final única

Entrada en vigor

Aquesta llei comença a vigir el mateix dia en què s'hagi publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin guardar.

Palma, 22 d'abril de 2016

La presidenta

Francesca Lluch Armengol i Socias

